

KVINDEN OG SAMFUNDET.

»DANSK KVINDESAMFUND«
KVINDERS POLITISKE
SAMT AT VIRKE TIL FREM-
NE UDVIKLING, FOR DERES
DIGT ERHVERV OG FOR
I FAMILIE, SAMFUND OG STAT

FORMAAL ER AT ARBEJDE FOR
VALGRET OG VALGBARHED
ME FOR KVINDERNES ALME-
UDDANNELSE TIL SELVSTÆN-
AT FORBEDRE DERES STILLING

31. AARG.

15. FEBRUAR 1915.

Nr. 3

Kvindebevægelsen paa Island.

Det i Sommer afholdte ekstraordinære Alting paa Island vedtog som bekendt omtrent enstemmigt det i Fjor paa det ordinære Alting udarbejdede (og vedtagne) Grundlovsforslag, hvorved Kvinderne paa Island faar fuld politisk Ligestillethed med Mænd. Kun skal den politiske Valgret for Kvinder — som jo allerede i Fjor foreslaaet — indføres paa den meget forsigtige Maade, at det første Aar faar kun de Kvinder, der er fyldt 40, Valgret — næste Aar tillige alle dem, der er fyldt 39, og saaledes skal fremdeles Aldersgrænsen ned sættes med et Aar for hvert Aar, der gaar, indtil om femten Aar alle Kvinder, der er fyldt 25 Aar, har politisk Valgret og Valgbarhed paa samme Betingelser som Mænd.

Skønt dette endelige Resultat maa siges at være opnaaet uden nogen bitter eller haardnakket Kamp fra Kvindernes Side, ligger der dog et ikke ringe maalbevidst Arbejde bag ved. En stor Del af Æren for at have vækket Kvinderne hele Landet over, tilkommer Formanden for Islands yngste Kvindeforening »Hid islenska kvenrjettindafjelag« og Redaktøren af Islands eneste Kvindeblad, Fru Briet Asmundsson*). Landets ældste Kvindeforening

»Hid islenska Kvenfjelag« — (Den islandske Kvindeforening) hvis Formand er *Katrin Magnusson*, gift med Professor Magnusson, har derimod ved sin vidtforgrene-

KATRIN MAGNUSSON.

de sociale Virksomhed ved Siden af sit direkte Arbejde for Kvindesagen i høj Grad været medvirkende til at aabne Mændenes Øjne for Kvindens Værd og Betydning som økonomisk og politisk Faktor af Rang i Samfundet.

Forholdene paa Island har ført

det med sig, at Kvindeforeningerne der har maattet vælge en noget anden Fremgangsmaade i Arbejdet for Kvindens Frigørelse end de skandinaviske Søsterforeninger. Men Resultatet, som det nu foreligger, viser, at den valgte Fremgangsmaade har været heldig.

Den første Kvindeforening »Hid islenska Kvenfjelag« blev stiftet i Reykjavik den 26. Juni 1894 med det Program »først og fremmest at virke for Kvindens Rettigheder paa alle Omraader, samt at virke for en bedre Oplysning blandt Kvinderne. Men desuden skulde Foreningen støtte alt det, der kunde tjene Landet til Gavn og Fremskridt eller er gavnligt for Folket som Helhed«. — Som man ser, et meget omfattende Program.

I Overensstemmelse med dette Program begyndte den unge Forening sin Virksomhed med dels at arbejde paa ved Foredrag og ved Udgivelsen af et mindre Tidsskrift at vække Kvinderne til at føle og betragte sig selv som Samfundsborgere, og at de som saadanne burde sætte sig ind i alle de Sager, der var af Vigtighed for Landets Trivsel, tage sit Standpunkt og arbejde paa den heldigste Løsning med alle til Raadighed staaende Midler — dels ved at agitere for Oprettelsen af et Universitet paa

*) B. A.s Billede har »Kv. og Samf.« tidligere bragt i Forbindelse med en Art. om hendes Arbejde.